

af Rigsdagen, der ikke stemte for disse Statslaan. Disse Medlemmer var konservative Folk. Jeg havde den Ære at motivere, hvorfor vi ikke stemte for disse Laan, og det kan jo enhver, der har Interesse derfor, se nærmere efter. Derimod blev der fra alle andre Sider givet Tilslutning til dem, navnlig ogsaa fra Socialdemokratiet, hvis Ordfører ved den Lejlighed udtrykkelig sagde, at han troede, det var rigtigt, at dette Laan blev optaget i Udlandet — det var Laanet af 1921, der var Tale om. Nu taler det ærede Medlem Hr. Borgbjerg om, at det er et Tidens Tegn, at ogsaa den konservative Ordfører begynder at interessere sig for disse Laan. Ja, det er maaske et Tidens Tegn, men saa har det ærede Medlem været noget længe om at faa Øje paa dette Tidens Tegn, thi allerede den 13. Juni 1922 talte jeg første Gang om dem og søgte at faa dem nærmere belyst, og senere har jeg udtrykkelig her fra denne Talerstol anmodet om, at Landmandsbankkommissionen maatte undersøge Forholdene med Hensyn til disse Laan. Den 13. Juni 1922 paaviste jeg, at de Grunde, der var anført for Optagelsen af Statslaan i Udlandet, havde svigtet; jeg talte om Kurserne, gennemgik Kurserne og drog Konsekvenserne deraf. Jeg gør disse Bemærkninger af Hensyn til det ærede Medlems historiske Sans, som han jo gentagne Gange paaberaabte sig. Det ærede Medlem talte om: Hvad er Historien andet end en Række Klassekampe? Jo, den er ogsaa en Række Kendsgemninger, og dem gør man klogt i at respektere, naar man vil optræde som Historiker, for ellers bliver det let til, at ens historiske Foredrag kommer til at minde om „de blinde Kræfters tøjlesløse Spil“.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Pürschel anerkendte det smukke Udtryk — som han sagde —, som jeg havde givet for personlig Medfølelse med Direktør Prior, men føjede til, at saa havde det været ønskeligt, om jeg havde undertrykt nogle Artikler i „Social-Demokraten“. Jeg ved ikke bestemt, hvad det ærede Medlem sigter til; han nævnte ikke noget. Det eneste, jeg kan tænke mig, er, at han sigtede til en Meddelelse om, at man pressede nogle Arbejdere og nogle Funktionærer i Priors Virksomhed til at skrive under paa en Benaadningsansøgning. Paa Baggrund af dette meget uheldige Forsøg, som jeg er

overbevist om Direktør Prior selv paa det skarpeste misbilliger, skrev vi en Artikel, som jeg synes var fuldkommen berettiget.

Det ærede Medlem siger, at han har tidligere nævnt de amerikanske Statslaan, og han var endogsaa blandt nogle faa Medlemmer her i Tinget, der havde stemt imod Lovene herom, men det store Flertal af Tinget, ogsaa Socialdemokraterne, havde stemt for dem, og vor Ordfører havde motiveret det. Ja, i Almindelighed maa selvfølgelig Partierne her i Tinget følge den siddende, ansvarlige Regering, naar der er Tale om saadanne Forhold. Det er ganske givet; for paa det Tidspunkt havde de aller fleste af os slet ingen Forudsætninger for at se, hvad Muligheder der var for et Laan her eller i Udlandet, og hvordan Vilkaarene var. I den Henseende vil jo næsten altid en Rigsdag og dens enkelte Partier været tvunget til mere eller mindre at følge Regeringen. At enkelte af de Konservative var imod det, har jeg ikke omtalt; det er rigtigt nok, naar det ærede Medlem siger det; det er der ikke noget at sige til. Det, jeg gjorde opmærksom paa, var, at de Konservatives Finanslovordfører nu mødte frem her ved en Finanslovdebat og ønskede Besked om disse Forhold, medens man i Foraaret bremsede mig, da jeg vilde have nærmere Besked herom, og de Konservative og Venstre nægtede Fremme af det ærede Medlem Hr. Rodes Dagsorden om samme Emne. Det ærede Medlem talte i den Anledning om min historiske Sans. Ja, man kan jo ikke omtale alt mellem Himmel og Jord; man kan ikke omtale alt, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel har været med til og forsøgt paa o. s. v. Jeg har omtalt, at nu rejste Partiets Finanslovordfører Spørgsmaalet ved en Lejlighed, hvor vi forhaabentlig dog en Gang kan vente at faa Besked. Hvad kunde det for øvrigt nytte i 1920 eller 1921, at nogle faa Konservative undlod at stemme, naar de ikke havde mere Indflydelse — de maatte den Gang have en begrundet Mistanke med Hensyn til disse Laan, hvad vi ikke kunde have, vi, som ikke kender Finansforholdene saa godt —, hvad kunde det nytte? Jeg synes derfor, at det ærede Medlem Hr. Pürschel meget godt kunde have ladet denne korte Bemærkning være.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg havde ikke tænkt mig under denne Debat at ville komme ind